

Ese de doue ori in septimana
Joi a si Domineca.
Pretulu pentru Austria
pro anu intregu . . . 10 fl. v. a.
jumetate de anu . . . 5 fl. v. a.
trei lune . . . 3 fl. v. a.
Pentru Romania si Strainetate
pro anu intregu . . . 14 fl. v. a.
jumetate . . . 7 fl. v. a.
trei lune . . . 3 fl. 50 cr.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARU.

Prenumeratiunea se face la Tipografia Trattner-Carolina in strada domnesca Nr. 2. Era corespundintile la Redactiunea diurnalului Strada „Scol'a Reale“ Nr. 6. unde sunt a se adresa tote scrisorile ce privescu administratiunea, speditiunea, etc. Scrisori nefranate si corespundintie anonime nu se primescu. Scriptele nepublicate se voru arde.
Pentru insertiunea publicatiunilor au a se raspunde 10. cruceri de linia. — Pretulu timbrului imp. reg. a 30 cr. pentru una publicare, e a se tramine deodata cu insertiunea, altmintrea nu se primescu. Unu nru singuratecu costã 10 cr. v. a.

REVISTA POLITICA.

Pest'a, 26. faur., 10. mart. 1866.

Se intarese de tote partile ca conferinti'a pentru afacerile Romaniei se va reuni de a buna sama la Paris. Ea se va compune eschisivu d'in reprezentantii poteriloru ce au semnatu tratatulu de Paris, la 1856, prin urmare si a lu Italiei.

Guvernulu provisoriu de Bucuresci cere, precum se dice a fi reprezentatu prin delegati insarcinati a apere cauz'a Romaniei. Acum anta' si data cetimui acesta nouate; dorimu ca se fie adevrata si ca marile poteri dandu locu delegatiloru romani in conferintia, se nu mai decida ele singure a supra sortii viitorie a Romaniei, ci se asculte pre reprezentantii ei cari conosciu dorinti'a generale a tierii.

Unu telegramu alu „noului Fremdenblatt“ incunoscinti'dia ca ostirile rusesci la frontariile Romaniei s'au immultitu cu 6 legiuni de casaci. De la Iasi se semnalsedia o scire forte superaciosa, ca se face mare agitatie in favorea candidaturi de ducelul de Leuchtenberg, si ca d'in acesta cauza se accepta ostiri de la Bucuresci pentru impedecarea vre unei turburari intru acelu scopu. Unu cordonu de ostiri romanesci s'au asediati a lungulu Prutulu.

Unu telegramu d'in Constantinopole cu datu d'in 3. martiu vestesce ca intr'o conferintia, ce tienura solii poteriloru garanti, Ali Pashia ar fi dechiaratu ca prin detronarea lui Cusa se nimicesce ipso facto Unirea Principateloru romane, si se restatorese statulu de mai nainte. A fara de aceste mai dede turculu si alta dechiaratiune necalita, a nune ca guvernulu turcescu folosindu-sc de dreptulu seu (?) va tramine la Bucuresci unu comisariu turcu, delegatu d'in partea poteriloru garanti, care, pana la numirea (dora alegerea? va fi disu turculu R.) noiloru Principi (?) va lua in manile sale frenelu guvernului provisoriu. La propusetiunea soliloru de a se accepta instruitiunile ce au se primesca in scurtu de la guvernele respective s'a determinatu a nu se face nemica de ocamdata. Noi credemu ca asemene actu de ingerintia si de vatamare a nedependintiei si autonomiei interne a Romaniei nu se va comite. De altmintrea daca Turculu in orbi'a sa ar insiste si poteriile garanti s'ar invoa la asemene fara de lege, guvernulu Romaniei ba tota tier'a ca unu omu va redica opusetiune protestandu in contra unui actu ce nu s'ar pote justifica de felu. Unirea principateloru romane e mai adancu inradicinata in inim'a poporului intregu de catu ca se mai suferu ruptur'a politica intentata de Turculu si dorita de un'a seu doue poteri dusemane Romaniei. Sumutiaturele Russiei nu voru isbuti a impinge pre romani la ratecire. Revolutiunarii d'in Romania se aiba grige ca se nu cada sub blastemulu posteritati. Ei detronandu pre Cusa au dechiaratu ca mantuire patri'a, acum dara porte flãmur'a nationale innaltu si se nu se patedie cu lasitate seu chiaru cu vendiare. De la omenii ce stau astã-di in fruntea tierii se pretinde cu totu dreptulu ca se dedesca lumii ca revolutiunea romana d'in 23. fauru, nu e lucru boerescu purcesu d'in ambitiuni personali ci d'in patriotismulu celu mai curatu. Liberalii cari inca de multu se coalisase cu boerii sunt respunsabili natiunii de faptele loru. Ei au detorintia strinsa a veghia cu ochi ageri a supra totoruru uneltiriloru boeresci si a li pune pedeca indata ce ar observã ca boerii tientescu a servi ori de instruminte vile in manile strainiloru, ori a se folosi de impregiurari pentru multumirea ambitiuniloru sale personali. Agitatiunile d'in Moldov'a in favorea lui Leuchtenberg, — ceea ce se pare a ave ore-si care temeiu, de ora ce e lucru constatatu ca guvernulu provisoriu au luat mesure coercitive tramitendu acolo ostiri si unu comisariu cu plenipotintia, — sunt semne invederate ca politica rusesca au si gasitu intre boeri, —

pote fi dora ca si in cleru, — instruminte indemanatece destulu de vile spre a se rusina cu pat'a vendiarii de patria si natiune.

Avemu se inregistrãmu unu faptu imbucuratoriu dreptu dovada despre innaintarea causei natiunãlãtilorù chiaru si in sinulu acelorù cercuri unde pana acum se observa o nepasare totale daca nu tendintie contrarie principiului de natiunãlitate. Cu atãtu mai insemnatu ni-se pare lucrulu cu cãtu initiatãva facuta in cestiunea amintãta au esitu asta data de la omeni cari nu toti se tienu de natiunãlitate in a carei-a favore voru se lucre si d'intre cari unii sunt si de acei-a cari se dicu a fi magiari cu sentimintele. In 8. martiu, la locuinti'a deputatulu d'etate Bernardu Ulmanu se adunara cam la 25—30 ablegati, reprezentanti ai cercurilor alegatori slovace d'in Ungaria superioare. Dep. Cubiti'a propuse a se face prin ablegatii slovaci o motiune in dieta cu scopu de a colura pentru deslegarea cestiunii de natiunãlitate spre multumirea cuviincioselor pretinsiuni a osebitoru popore d'in Ungaria. In intiesulu acestei motiuni cas'a reprezentantiloru se nunesca fara intardiare o comistune insarcinata a pregati proiectulu de lege in asta privintia. O viua debãtere s'au incinsu a supra acestei propusetiuni. Unii diceãu ca nu ar fi oportunu ca se faca chiaru reprezentantii cercurilor slovace motiunea amintãta, precandu altii afirmau cumca chiaru acesti reprezentanti ar fi elementulu celu mai potrivit in delicat'a cestiune de natiunãlitate si ca iniatiãva d'in parte-le ar fi preafolositorã. „Corespondinti'a pestana“ carea aduse la publicitate acestu lucru insemna cu recunoscintia ca reprezentantii cercurilor slovace au purcesu d'in punctulu de vedere alu unitãtii si intregetãtii Ungariei. Precum adauge acelu diurnalu, conferintia acest'a nu avu inca resultatu si ca spre acestu scopu se va mai contãnuã. Salutãmu acestu pasu munitu a ne apropiã de impaciuire. Elu e dovada noua despre vitalitatea principiului, a carei-a realizare, dupa convingerea nostra descoperita mai adese ori, e numai o cestiune de tempu. Pasulu reprezentantiloru slovaci, de la cari noi nu sperãsemu inca aceste semne de viãtia, adeveresce ceea ce mai disesemu noi alta data ca principiulu de natiunãlitate „vires acquisit eundo.“ Credemu ca acestu adeveru au petrunsi si inimele deputatiloru magiari si ca inimele astfelu imprumutatu petrunse de necesitate multumirei si infraciunii voru aduce rezultatele dorite inca sub decursulu acestei sesiuni.

Pest'a 10. martiu 1866.

Combinandu o. nostri cetitori vorbirea d. Gozsdu publicata dupa stenografu autentecu in nrulu 15. alu diuariului nostru, cu instructiunea ce-i s'a datu d'in partea insotirei ablegatiloru romani — pre usioru se voru fi potutu convinge, cumca d. Gozsdu asta data nu si-a implinitu cu scumpetatea receruta misfunea sa intru executarea vointiei nostre. Dupa instructiunea ce i-s'a datu, DSA ar fi fostu detoriu se dica si ace'a ca: „nevoindu noi a lungi si complicã debãterile si greutãtile la pertraptarea adresei, astadata ne sentimu intr'atãla odihniti, si nu aflãmu nici de lipsa nici oportunu repetirea amendamentelor nostre d'in anulu 1861.“ Afara de aceste d. Gozsdu a smintitu intru alegerea tempului, ca-ci momentulu si ocaziunea candu a vorbitu a fostu reu alea, si nici de cãtu potrivita pentru declararea acest'a. Pote dora, cumca prin impregiurarea ace'a, ca a inceputu a combata amendamentulu lui Stratimirovicu i s'a schimbatu cursulu ideiloru, uitandu in modulu acest'a a aminti tote cãte aveã, cãte erã detoriu in sensulu instructiunei a le dice; ca-ci interesulu nostru nationale nu pote fi contrariu cu interesulu serbiloru si alu celorlalte natiunãlãti, si e lucru pre greu a figura ca romanu bunu si a nu spriginã intere-

sulu celorlalte natiunãlãti, ba tocma a-lu si combate. In cauz'a nationale trebuie se fimu solidari nu numai intre noi, ci si cu celelalte natiuni sorore, cari voescu a-si castigã drepturile nationale; noi trebuie se ne spriginimu unulu pre altulu cu poteri unite, ca se fimu tari, si prin acest'a se ne potemu eluptã tote ce ne competu dupa dreptate, ecuitate si fratietate.

D. Gozsdu se scusa, ca innainte de a fi vorbitu in dieta, a aretatu si a si cetitu conceptulu vorbirei sale compusu in limb'a magiara innaintea dd. Ant. Mocioni si V. Babesiu, cari l'au aprobatu. Standu lucrulu asiã, escusarea d. Gozsdu s'ar pote contãnuã cam in modulu urmatoriu. Dupa ce d. Gozsdu a vorbitu in numele ablegatiloru romani, si de ora ce instructiunea, conformu carei-a a avutu se vorbesca, s'a compusu prin d. Babesiu, daca n'a vorbitu d. Gozsdu in sensulu instructiunei: detorintia principale a fostu a d. Babesiu, ca d'insulu se suplinesca in parlamentu cele ce a remasu d'iu vorbirea d. Gozsdu. Pofãtmu fratiloru! ca nu numai in senulu insotirei nostre, ca in oresicare engere Reichsrath ci si in publicitate in parlamentu se fimu devotati causei nostre; nu se tema nimene ca prin zelulu nationale, va perde gratia si favorulu fratiloru magiari, ca-ci ei in parlamentu toti suntu petrunsi de ideã lipsei de a indestulã dupa dreptate si fratietate tote pretensiunile deosebitelor natiunãlãti; ei suntu gat'a fara periclitarea integritãtii tierii — ce si noi contestãmu — a ne da si noue partea ce ni compete, si n'oru avẽ nici o banuiera daca noi cu barbatã dar' totudeodata cu cuviintia receruta ne vomu redica la tempulu seu graiulu nostru, ei ne voru lauda curagiulu nostru, er' d'in contra si ar bate jocu de slabitiunea nostra si ne-amu perde respectulu, ce l'amu castigatu cu portarea nostra d'in trecutulu. Nimene nu sente mai bine decãtu fratii magiari necesitateã impaciuirei, indestulirii nostre, ca-ci prin tariã nostra voru fi si ei tari; deci dara se ne apropiãmu unulu catra altulu cu confidentia, si cu tota sinceritateã, se le spunemu unde ne dore, unde e ran'a, ca se se pota vindecã.

In urm'a acestor'a afu de lipsa a face nisce reflexiuni la epistolele scrise d'in Pest'a in nrulu 14 alu Telegrafului romanu. Tenerulu corespundinte dice intre altele ca pre Stratimirovicu l'a combatutu nu numai Gozsdu ci si eu. D'in vorbirea mea comunicata in nrulu 14-lea alu Concoardiã on. publicu s'a potutu convinge despre contrariu. Eu n'amu combatutu pre Stratimirovicu ci am lamuritu conceptulu de natiunãlitate, si amu aflatu cu cale tocma atunci a combate asertulu condeputatulu magiaru Kerkãpoli, care denegase romanetatea fratelui Vladu dicandu adevã intre altele ca Vladu na ar fi in dieta romanu, ci magiaru.

Coresp. Tel. rom. dice mai departe: „Noi, (cãti sunteti?) ce e dreptu n'amu fi doritu se vedemu pre nici unu ablegatu romanu, ocupandu locu intre conservãtãti, s. c. l. in se nu potemu lua in nune de reu celoru doi ablegati romani adecu Aloisiu Vladu si Sigis. Popu, ca ocupa locu pe bancele conservãtãtilorù, ca-ci densiu armãza convingerei, ca noi mai curendu si mai multu potemu castigã cu conservãtãcii, cari suntu acumu la putere, si posedu increderea Domnitorului.“

D'in cuvintele aceste seducatorie de opiniunea publica, cetitori stimatululu diurnalu ai Telegrafului, ar pote conchide, cumca pre bancele de-a drept'a nu cuprindu locu d'intre romani alti ablegati, de cãtu eu si consotulu si vechiulu meu amicu Vladu. Nu-e asiã! Aci siedu cu esceptiunea dd. Ant. Georg., Ales. Mocioni, Sig. Popovicu si Simeonu Pap cari cuprindu locu in partea stanga intre partãdã Giti-ano-Tisa-iana si afara de fratele P. Mihali, Fauru, Vãghsõ si Ivascovici cari tare apropiati de partea dreapta, siedu pe bancele lui Deacu — dicu cu esceptiunea ace-

storu membri toti ceia-lalti ablegati romani. Aici se afla in midiloclu nostru d'entre celelalte nationalitati si fruntasii acelor'a, precum e: Dobranski, Stratimirovici si Mahalovici. Dreptu ca Babesiu numai d'incandu in candu ocupa locu si siede intre noi, dar' candu siede, nu siede in altu locu, ci sta cate odata langa seu la spatele ddoru Mocionesci. Tote aceste le comunicamu deocamdata numai se se scie o publicu orientata si se nu de crediamentu neconditunatu celoru ce s'au scrisu in prvintia acest'a in *Telegrafulu romanu*; er' de alta parte se se pota aduce la lumina la tempulu seu si nisce tehnice machiavelistice cari s'au tiesutu pan'acum in *„Wanderer“* (foia partinita de magiari) in favorea dd. Gozdu si Fauru; si in *„Zukunft“* in interesulu personale alu dd. Mocioni si Babesiu.

Fapte se potescu, dloru, si era fapte nationali si totudeodata patriotice; prin aceste se castiga stim'a si glori'a; ca-ce bine sciti ca flacar'a unui paiu nu pote produce caldura si lumina puternica; d'in amortire se nasce morte si numai buhele canta in intunerecu, era la ce'a d'antâia radia a dilei se ascundu. La cele dise despre bancele conservativiloru, cari de presinte nu suntu bancele unde siedu eu, ci acele unde se afla Giezi, Tisza, Madarasz si altii — vomu reveni catu mai curundu.

Sigismundu Victoru Popu.

Diet'a Ungariei.

Siedint'a públ. a casei repr. d'in 7. mart.

Presied. Carolu Szentiványi, protoc. lduce Dimitrievics pe vorbitori insemna Emericu Csengery.

Presiedintele areta, dupa autentificarea protocolulu siedintiei trecute, credentionalele deputatiloru d'in Transilvania, Carolu Zeyk d'in cottulu Cosiogn'a (Kolozs); Paulu Kálnoky, d'in Sepsi St. Giorgiu; si Ludovicu Papp. Cas'a i-a primitu cu vivate.

Stefanu Markos reportedia despre resultatulu investigatiunei privitoria la alegerea b. Sigism. Perényi. Se predece comisunei permanente cu susamintitele credentionale laolalta.

Dupa acea s'a facutu votisare pentru alegerea comisunei petitiunarie. Resultatulu se va publicã in siedintia cea mai de aprope.

B. Ludovicu Vay face observare, ca cuventarea bar. Béla Vay de pe pagin'a 219 a diuariului dietei e publicata sub numele lui. Se va corege.

Ne mai fiindu altu objectu la ordenea dilei siedintia se inchise. Terminulu siedintiei urmatoie inca nu e cunoscutu.

Revolutiunea d'in 23. fauru in Bucuresci.

Panslavismulu.

I. Princiule Cuza. — Romania. — Russia.

Evinemintele se indeseacu, si este tîmpu d'a areta in adeverata sa lumina situatiunea unei tieri atatu de putinu cunoscutu, de la unu tîmpu incece, in tota Europa occidentale. Principatele Unite, Moldov'a si Romani'a, cunosc si intielegu angagiarea ce a impinsu pe poterile occidentului a prochiamã intr'unu modu solemnu, printr'unu actu inscisu in dreptulu publicu europeanu, independintia Romaniei; dar' poterile occidentali nu seiu de locu ce a devenitu, de la congressulu d'in Paris, ace'a reprezentatiune a loru inse-le ce au voitu se o creeze la celu altu capetu alu Europei. In adeveru, neci o data cestiune politica n'a fostu intunecata cu mai multi nuori, cu mai multe erori. Guvernu, adunare, diplomatia, institutiuni, evinimente totulu a fostu espusu, discutatu, desnaturatu, intr'o confusune atatu de jalnica in catu s'a vediatu pe rondu conservatorii, liberalii si democratii diarismului europeanu trecendu de la critica la lauda, si adorandu a doua-di ceea ce arsesera in ajunu. Cate observatiuni funeste cari au facutu rãu Romaniei, ratceindu opiniunea Europei; cate minciune, cu dibacia propagate, cari facu d'in nararea ultimelor evinimente d'in Principatele-Unite o istoria a turnului de Babelu.

Or'a a sositu de a pune tote aste lucruri la loculu loru; ca-ci este de neaperatu ca Europ'a occidentale se preintimpine, si spre a preintimpinã cata se cunosca adeverulu. Este totu atatu de cu nepotintia de a apretiu sanetosu o cestiune cu elemente eronate, pre catu si de a capata o greutate drepta cu masure false.

Vomu da dara in lumin'a mare omenii, lucrurile si faptele. Repedeã nostra espunere, intemeata pe marturirea unor acte incontestate, va fi de ajunsu

spre a demustrã poteriloru si opiniunii Europei occidentale, urmatóriele trei puncturi:

1. Cã Romanii potu trai cu autonomi'a si independintia ei, de i se va da, conformu stipulariloru espresse ale Conventiunii d'in Paris, posesiune asupra ei — in sa-si.

2. Cã guvernulu principelui Cuza n'a avutu de la antâia di a instalãrii sale de catu o singura si unica preocupare, aceea de a ajunge cu ori ce chipu la guvernulu personale.

3. Cã guvernulu personale nu este de catu unu firu pusu intre manele Rusiei, si care d'intr'o di intr'alt'a va fi taiatu de cãtra cabinetulu de Sant-Petriburg, daca Europ'a nu va luã aminte.

II.

Vitalitatea Romaniei.

Nu vomu avè trebuintia a insiste asupra unei cestiuni ce nu este in adeveru contestata de nici unu spiretu seriosu in Europ'a. Lucru ciudatu si totu odata tristu! Vitalitatea Romaniei, nu este pusa in indoiele si negata de catu numai d'acei capi de Statu si Ministri, cari au primitu prin Conventiunea de la Paris mandatulu d'a o ocroti. Daru Europ'a intrãga credea cu dreptu cuventu in poterea si energi'a espansiva a nationalitatii romane, si numai d'in virtutea acestei legitime incederi cele siete poteru facura, in congressulu de la Paris, d'in aceste doue principate, punctulu de rediamu alu politiceii loru Europ'a orientale.

Aci este, in adeveru, se nu uitamu, idee'a mama ce a constituitu independintia Principatelor-Unite; si tienemu si aducemu aminte acestu punctu [de plecare, spre a areta lamuritu la ce distantia nevomu aflã la punctulu de sosire. Crearea unui Statu autonomu, intre Turci'a, Austria si Rusia, respundea la cugetarea intima a poteriloru occidentali, si le da, suptu tote raporturile, o deplina si intrãga satisfacere.

Ea desvoltã, perpetuandu-o, o sistema de ecilibru ce Staturile Europei au aplicatu-o de seclii, si care consta a pune intre poterile cele, mari, spre a aparã lovirea ambitiuiloru loru o grupa de popore, d'o a doua ordene, chiamate a servi de bariera nevaliriloru natiuniloru celoru mari.

Ea recunoscea acãsta lunga si poterica aspiratiune a poporatiuniloru crescine ale Europei orientali, ce amenintã de multu a face esplosiune; si acestu simtiementu erã atatu de universale, a tãtu de adancu simtitu in Europ'a occidentale, in catu in prvintia Romaniloru s'a pronuntiatu la 7 februaru 1859, famosulu cuventu: „interesulu Franciei este pretutundine unde se cere trebuintia a se face se triumfe o cauza civilisatoriã.“

Ea da in sfirsitu Franciei, Englierei, Turciei si Italiei, drept'a recompensa ce adastau d'in resbelulu Crimeei, puidu in contr'a invasunii moscovite unu obstaculu pe care tîmpulu lu-pote consolidã. si face neinvinsu; si pentrucã se esprime asta ideeã, Imperatulul a disu naintea Camerei, ca Statulu romanu ca ta se fia unu bulevardu de aperare pentru ocidinte.

Eca ceea ce trebuia se fia Romani'a, si eca ce ar' fi fostu ea dacã guvernulu creatu de Conventiunea d'in 19. augustu 1858 in locu de a se supune egoistelor uneltiri ale unei ambitiuni personali, aru fi urmatu cu le-alitate calea ce-i tragea tractatulu d'in Paris si in care lur-etiunea intieptiunea si patriotismulu partitulu nationalu, si, mai tardiu, alu toturoru partiteloru unite ale Adunarii.

III.

Trebuie, in adeveru, se se scie ca Adunarea Electiva a Romaniei s'a aretatã la inaltimea misiunii sale, si in cestiunile cele mai diferite, ea a sciutu se dee proba de o mare intielegintia politica.

Se resumamu opera sa; ea va spune mai multu de catu ori-ce comentariu.

Nu va se dica ore a cunosce profundu amendoue Principatele si a prevedè pericululu in care Romani'a a cadiatu in unu chipu precisu, ace'a staruintia langa poterile europene spre a obtiene numirea unui principe strainu? Acestu votu alu deputatiloru cari compuneau camerele, nu este ore mantuirea unei rare patrunderi, si evinementulu nu a justificatu d'in nefericire temerile patriotiloru romani?

Mai tardiu, in 1859, dupa alegerea colonelului Cuza de cãtra Adunarea Moldovei, Adunarea Romaniei, cu tient'a de a realisã unirea dorita cu atãta caldura de amendoue Principatele, nu a facutu ea ore actu de intieptiune politica, precumu si totu-de-odata de patriotismu, uitandu tote competitivunile rivali ale Bibesciloru si Stirbey, votandu in unanimitate, cu unu firu de entusiasmu, in favorea alesulu Moldovei?

Odata unirea constituita, Adunarea romana se areta, este adeveratu, pre complexitate pentru potere, care de a dou'a di chiar' dupa alegerea principelui, areta ceea ce voia. Lupt'a partideloru o facu se uite pe inimicul celu mai periculosu, despótismulu, care trece in umbra si se fortificã d'in desbinarile sale.

Daru in diu'a in care vediuã unde ducea prapaditória politica a principelui Cuza, partidele conservatorice si democratice, nu si-uitara ele ore tote

plangerile loru, spre a se consacra cu totulu si intr'o intielegere perfecta la reorganizarea interiore, la mesurele cari cautau ca se asigure existintia nationale? — Si de atuncu, Adunarea nu a datu ea probe despre inaltimea tienteloru sale si spiritulu seu, prin intregulu legiloru ce ea a votatu pentru reorganizatiunea terei? Se pote ore privi ca neintieleginte si retrograda, ca orba si intr'unu modu negliobu asorbita de cãtra idee'a privilegiului, o Adunare, care a pregatitu, discutatu si votatu tote legile urmatórie?

Legea comunale si departamintale. Asta lege comunale e intemeata pre largele espusetiuni ale legii comunali d'in Belgi'a, si emendata cu modificari liberali a caroru intieptiune speriintia a facut' o se se recunosca.

Legea asupra organizatiunii poterii armate, constituita pe induoitulu fundamentu alu toturoru poporeloru civilisate, pentru intru, militi'a si gard'a nationale; pentru afara, armat'a propriu disa.

Legea rurale, pentru constitutiunea proprietatii tierene, lege pe care o vomu face cunoscuta mai de parte, vorbindu despre lovirea de Statu.

Legea electorale — gata a fi supusa discutiunii — lege pe care adunarea voia se o intemeiceze pe instructiune, pe candu pretinsulu votu universale alu principelui Cuza nu face apelu de catu la ignorantia, si ajunge, in orasie, la censu pentru eligibilitate.

Legea secularisarii averiloru monastriiloru inchinate.

Legea asupra comptabilitatii de Statu care, ridcandu guvernulu dreptulu de a decretã credite supplementarie si estraordinarie, precumu si pe alu revireminteloru de fonduri, realisãza dorintiele cele mai caldarose ale terei.

Legea pentru organizarea consiliului de Statu.

Legea pentru organizarea curtii de compturi.

Legea instructiunii publice.

Legea asupra admitterii in functiuni cu abolirea cumulului.

Legea asupra reformei codicelului penale, cu desfiintarea pedepsei cu morte si osindeloru degradante; asta lege, asigura inca libertatea completa a presei, libertatea de intr'unire, libertatea individuale, inviolabilitatea domiciliului.

Legea concesiuiloru de drumuri de feru pentru Moldov'a si Romani'a.

Cine ore pote crede ca acest'a este codicele unei adunari adaptate numai cu prejudecati reactionarie? Prin acest'a larga intielegere a vietiei publice, adunarea romana, d'in contra marturii in fine ca nu voia se fia, la extremitatea Europei orientali, de catu iconã viua a marilor Adunari ale Europei ocidentali.

Dar' spectaculu strainu! d'in minutulu candu Adunarea, prin activitatea sa, prin adoptarea legiloru intiepte, se areta petrusa de estu adeveru, ca numai bunele institutiuni facu natiunile durabili, d'in acelu minutu, dicu, camer'a intilni mai multe pedece d'in partea guvernului. Este ore cu potintia, in adeveru, de a paliã nejustificabilele veto pe care principe nu a incetat de a-lu opune la fia-care d'in legile votate de cãtra Adunare? Cu tote acestea acest'a este tristulu adeveru. D'in totu acestu intregu imposantu de legi votate de camera, nici un'a nu a fostu promulgata de principe. Neci un'a, me intiegeti! Aceste cuvinte: drepturi, justitia, discutiune, publicitate, controlu: cari suntu ca unu paladiu alu poporeloru civilisate, nu aveau trecere langa elu, si templulu legii semanã in Romani'a cu acelu templu inchisu pe cari befranii lu-ridcau Dumnediului cunoscutu.

Se mergemu mai departe. Canda cugetarea culpabile a guvernulu personale s'a manifestatu intr'unu modu amenintatoriu, Adunarea romana, impartita, ca tote camerele, in deosebite partide, intielege numai de catu ca erã de a sa datorã a face se taça ori ce desbinare, ori ce spiritu de discordia, spre a aperã, ca pe unu chivotu santu constitutiunea terei; si se vediu in adeveru, la acea ora suprema, vechiele partide d'in Principate, conservatori, liberali, democratii, scandandu-se spre a aperã pana la ultimulu minutu principiulu Conventiunii. De au facutu dara mai multu marile Adunari politice cari au lasatu moscenire renumirea loru istoriei?

In fine, in diu'a lovirii de Statu, candu Ministrii principelui petrundeau in Adunare ca se derime Conventiunea, candu emisarii politiei erau acolo, asteptandu numai unu semnalu ca se navalãca in Camera, nici unu represintante nu tradeza datorã sa. Mandatarii terei deliberara pana in celu d'in urma minutu, suptu amenintarea fortiei armate, si dreptulu nu ceda de catu violentiei. Curagiulu Adunarei fu egal cu demnitatela limbajulu si mentinerea ei, si asta-di se scie in Europa, pentru cine fu rusinea si pentru cine onorea acestei memorabili dile.

In scurtu, d'in diu'a candu pericululu care amenintia nationalitatea; purtarea Adunarei n'a fostu inspirata de catu de o singura cugetare, respectulu Conventiunii care facuse Romania libera. Ei bine! acãsta religiune a legii constitutive a terei au nu marturisesce o intielegintia completa a situatiunii si unu si-

mtiu politicu in adeveru remarcabile? Pusa in afara de tarile impulsuni ale politicei Europene, redusa la o actiune secundaria in joculu mariloru poteri, îndependint'a miceloru State nu are si nu pôte avè alta regula si altu scutu de câtu observarea rigurosa a legiloru si a Constitutiunei. Astu-felu Belgi'a a potutu sê traiesca, sê se marèsca si sê prospere. Numai prin acêsta onesta politica suveranulu ei, a devenitu Nestorele suveraniloru Europei; Elveti'a chiaru n'a remasu o republica in mediloculu monarceloru Europei, de câtu prin respectulu legiloru pentru institutiunile sale secularie.

Intr'unu cuventu, omenii politici cari au compusu constitutiunile Romaniei cerusera, ca garantia a viitorului lor, observarea acestoru patru condițiuni urmatorii :

- Autonomia;
- Unire;
- Gvernu constituțional;
- Principe strainu;

Ei cereau autonomi'a, pentru cã o tiera nu pôte trai liberu de câtu suptu regimulu legiloru stabilite de câtra ea in sa-si.

Unirea, pentru cã ea numai putea sê unésca in unu singuru manunchiu poterile viue ale Principatelor. Gvernul constituțional, pentru cã elu acordã, dupa lungi ani de arbitraru si de jafu, publicitatea discutiei si controlulu ce reclamau cu mari strigate poporatiunire.

Alégerea unui principe strainu, pentru cã cu re'nturnarea familieloru principatelor, Romani'a se temea de re'nturnarea acelor guverne ale bunci placheri cari o apesãsera atãta timpu.

D'in aceste patru condițiuni fundamentale constitutive, trei au fostu acordate si probaramu cã Adunarea romana le-a întielesu cu prisosu si observatu cu religiositate. O singura condițiune numai pentru minutu, fu inlaturata, cãci Conventiunea si juramentulu principelui Cuza suntu de fatia spre a demunstrã cã elu nu indeplinesce de câtu unu interimu, si acêsta singura amanare deschide porta la tôte nefericirile de cari se temea patriotismulu romanu. Se amana pentru o alta epoca numirea unui principe strainu; Principatele fura invitate a face o alegere nationala, si avemu acumu sê vedemu ce a devenitu Romani'a in man'a principelui Cuza.

Principele Cuza.

IV.

Ce erã principele Cuza inaintea alegerii d'in 24. ianuaru 1859? Unu simplu colonel moldavu, care de siguru nu se socotea intre capii emininti ai terei, se pôte inse dice, fãra a atinge amorulu sêu propriu, cã numirea sa facu sê apara pe scen'a politica unu personaj care la Rom'a s'ar fi numitu unu omu nou.

Autoritatea sa erã absolutu nula. Afara de ast'a unde ar' fi potutu elu s'o càpete?

Ore la Paris? In adeveru elu a fostu aici; daru, daca a studiatu, cata sê marturimu cã nu a prea sciutu sê face a reesi superioritatea studieloru sale, cãci inturnarea sa in Moldov'a ni-lu areta perdutu intre stelele de a dou'a ordine, ca sê nu dicemu nebuloase.

Ore in armata? Nici odata elu nu a facutu seriosu parte d'intr'insa, si acestu gradu de colonel care i-placea se-lu-iacu cu vanitate, nu-lu datorã de câtu favoriloru multiplicite ale caimacamulu Vogoride, alu carui partisanu sê facuse elu.

Ore in administratiune? Nici odata elu nu ocupase primele pusetiuni, si statele de serviciu ce avea de aretatu, inaintea alegerii sale, nu ne amintescu de câtu repede sa tręcere la prefectur'a de Galati, si la unele d'in directiunile ministeriului de interne.

Cum se opera d'asta alégere miraculoasa si neasteptata care ne areta, de adi pana mane, unu omu urcandu-se, d'in ultimele renduri ale une adunãri, pe tronulu terei sale? Tienemu sê spunemu aci, cãci asta curiosa istoria merita sê compuia unulu d'in cele mai curiose capitule ale emancipatiunii romane.

Erã in primele dile ale anului 1859. Moldovi'a si Romani'a erau in fěrberu. Tôte ambițiunile stau ca pânda. Erã vorb'a de se numi ambii capi ai Moldovei si Romaniei, si pericolulu pe care voiau sê-lu-inlaturu patriotii romani cerendu unu principe strainu, se aretã deja pe orizonte. Se intreceau cari mai de cari d'intr' Bibesci, Sturzeschi si Ghici sê face a triumfã candidatur'a lor.

Asta esplotiune de ambițiuni sgomotose concentrã atentiunea tuturoru spireteloru asup'rã primiloru competitori, cari nu cugëtãu, d'in parte-le, de câtu a imulti numerulu partisaniloru lor. Asta uitare complectã despre drepturile personelor de alu doilea si alu treilea rang facu se tiesnesca printre acesti d'in urma unu fulgeru de geniu.

— Ei ce! striga unulu d'in ei, in un'a d'in adunãrile lor, noi amu voitu sê nemicimu boiari'a si gvernulu sêu arbitraru, cerendu unu principe strainu, si éca-o pe capulu nostru mai infocata, mai inversiunata de câtu totu de-un'a! Nu suntemu noi ore domni?

Sê votamu pentru unulu d'in noi, si Romania este mantuita!

Idee'ã erã justa, si in acestu centru patrioficu, ea fu primita de transporturi de entusiasmu. Dara nu erã numai in destulatu a produce o idee justa, cata sê o face a triumfã, si ca sê ajungã la acêsta victoria, comitetulu pigmeiloru prinse cu ghibacia in o cursa comitetulu gigantiloru.

Mai antãiu de tote adunarea decise cã candidatul a alesu printr'insa sê nu fia proclamatu, si ca sê pastreze secretulu absolutu asup'rã acestui votu se alese unu absinte.

Ast-felu colonelulu Cuza s'a gasitu, fãra scirea lui, candidatul si alesulu majoritãtii.

Mediu-loculu ce intrebuintia comitetulu spre a capetã adesiunea principalilor pretendinți si partisaniloru lor fu imprumutatu de la artea celei mai ingenioase diplomatice. Ambițiunea se prinse in curs'a vanitãtii.

Delegatii se presentara succesivu la tote persoanele importante. Admisi la unulu d'in competitori, ei tieneau acestu limbajiu :

— Noi represintãmu o adunare ai careri-a membri cu totii s'au indatoratu a votã unu candidatu alesu de câtra ea, si venimu pe fatia a ve cere adesiunea vostra publica si semnata pentru estu candidatu. Noi nu vi-lu vomu face cunoscutu de câtu dupa ce vomu cepetã semnatur'a voastra, d'ara se fi-ti multumiti numai a sci cã alesulu nostru nu este neci Bibescu, neci Mavrocordatu, neci Balanescu neci Ghica, neci . . . .

Audindu cã se departeza persoanele de cari se temeau mai multu, competitoriulu si-dicea naturale cã candidatul astei numeroase adunari nu putea fi de câtu elu insu-si, si da cu graba semnatur'a sa.

Acela-si viclesugu producea acela-si efectulu adversari, si toti, audindu, dupa ce semnãsera, cã li se numesce colonelulu Cuza, scoteau pe rendu neterminate aclamatiuni de mirare, de surprindere si chiaru hohote de risu.

Si astu-felu la 5 ianuaru 1859. in sal'a Fieftului, la Jasi, alegatori Moldoviei proclamau suirea pe tronulu colonelulu Cuza.

Si nu ne indoimu a proclamã cã vediendu amanarea alegerii unui principe strainu, ast'a erã o inspiratiune generosa, patriotica — d'ibace, si d'in care putea sê esa libertatea, marirea si prosperitatea Principatelor-Unitu.

Ar' fi fostu libertatea, daca colonelulu Cuza aru fi potutu sê si-aduca aminte cã, alesu spre scerge pana la cea mai mica urma a absolutismulu, d'in trecut, nu ar' fi intrebuintiatu totul spre alu reconstituți in person'a sa.

Ar' fi fostu marirea, daca, dupa esemplulu acelor cetatiani integri pe cari Elveti'a si uniunea americana i aduca la gvernulu tierelorulu lor, ar' fi sciutu sê intieléga cã e mai pretiosu pentru unu populu respectulu legiloru si institutiuniloru, de câtu drumulu batutu alu aventureloru si intrigele aplecariloru personali.

Ar' fi fostu prosperitatea, daca in locu de a usã fortiele poteri spre destructiunea Conventiunii care o fundase, ar' fi consacratu legitim'a sa influentia, a regenerã Romani'a prin instructiune, comerciu, industria, agricultura si ace'a politica a muneci careia Belgi'a detoresce aflarea sa asta-di in antãiuulu rendu alu natiuniloru civilizate.

Ar' fi fostu, in fine, îndependinți'a recunoscuta, consolidata, inradecinata, daca, in locu de a impinge ordenele pana a nu vedè cã intrigandu pentru d'insulu, nu intrigã in realitate de câtu pentru Rusi'a, colonelulu Cuza ar' fi sciutu sê se patrundia de asta veritate elementaria, cã mantienendu Conventiunea, da nationalitãtii romane garantia mariloru poteri ale Europei, pe candu sfasiandu tractatele, elu nu ajungea vrendu nevrendu de câtu ér a repune Principatele in orbit'a politicei rusesci.

Idee'ã erã justa, o repetimu, daru alégerea erã deplorabile, si, a dou'a di dupa numirea sa, colonelulu Cuza, precumu o vomu probã, nu aducea la potere de câtu o personalitate mediocra si o vanitate imensa.

Domnule Redactoru!

Amendamentulu cel'a facutu deputatulu Iosifu Hodosiu la aline'a 39. d'in proiectulu de adresa in privinti'a Transilvaniei, si cuventarea cu care in 23. febr. a. c. si-a motivatu acelu amendamentu, a datu ansa la unele vorbe neintielesu, si la unele corespundinți malitióse, si espresțiuni frivóle in diurnale.

Dicu unii, cã amendamentulu lui Hodosiu, nici n'a fostu facutu la loculu si timpulu sêu, nici n'a fostu bine motivatu.

Asertiunea, cã acelu amendamentu n'ar fi fostu facutu la loculu sêu — o marturisimu, cã nu o pricepemu; pentru cã, in totu proiectulu de adresa, cine lu-cetesce cu atentiune, nu credu cã va aflã altu pasajiu, unde sê se vorbésca

despre relatiunea Transilvaniei fatia cu Ungari'a de câtu chiar' aline'a 39.; — pôte, mai la loculu sêu ar' fi vorbitu Hodosiu atunci; daca facea ca Gozsdu, sê vorbésca la aline'a 16., candu trebuia sê vorbésca la aline'a 35., si sê fia vorbitu alta de câtu aceea ce ar' fi trebuitu sê vorbésca. Era cã n'ar' fi vorbitu la timpulu sêu — ast'a o concedemu; cã intr'adeveru dupa poltic'a unor'a Hodosiu ar' fi trebuitu sê ascepte cu amendamentulu sêu nu numai pana ce s'a finitu desbãtarea generale ci pana ce s'ar fi finitu si desbãtarea speciale si s'ar fi primitu totu proiectulu de adresa, ba pana s'ar fi spartu dîet'a! si apoi sê-si face amendamentu — cã atunci ar' fi fostu chiar' la timpulu sêu!! Cumuca Hodosiu nu si-ar' fi motivatu bine amendamentulu sêu — inca sê pôte. Inse pentru ce nu s'a afluatu nici unulu altulu care sê-lu motiveze mai bine? Ci dupa parerea nostra Hodosiu, si-a motivatu destulu, si destulu de bine amendamentulu. Scimu, precumu si elu insu-si a premisu in cuventarea s'a, cã a vorbitu numai d'in punctu de vedere legalu; si d'in estu punctu de vedere, mai bine nu se poteã vorbi; reportulu juridicu in care sê afla Transilvani'a cu Ungari'a lu-aflãmu d'in destulu de desfasuratu in cuventarea lui Hodosiu. Pôte, ar fi mai potutu vorbi si d'in punctu de vedere politicu, si d'in multe alte relatiuni — inse bine a facutu, cã acumu a vorbitu numai ca juristu.

Si ce a fostu amendamentulu lui Hodosiu? Sê-lu repetimu si sê-lu punemu la ochii si celoru mai idîoti. Hodosiu a vrutu, sê se dica „legatura“ in locu de „uniune“, pentru cã cuventulu „legatura“ (nexus) si-are bas'a s'a in legea de la a. 1791. art. VI. care nime nu-lu pôte combate, éra cuventulu „uniune“ se baséza pe legea d'in 1848, care n'are tôte calitatile legali. Totu d'in acestu motivu a disu Hodosiu cã: fundamentulu relatiunei între Ungari'a si Transilvani'a l'a pusu „sanctiunea pragmatice si artícululu VI. transilvanu de la an. 1791.“ In privinti'a ulterioarei desvoltari a acestei relatiuni, dice Hodosiu cã: sê se iee in consideratiune legile de la 1848 si cele de la 1863, pentrucã, pecandu ungiuri transilvani tienu tare de legile d'in 1848, si néga validitatea celoru d'in 1863, pe atunci romanii transilvani mai cu multu dreptu tienu de legile d'in 1863. si néga valórea legale acelorulu d'in 1848. Apoi d'aca Ungari'a dice in adres'a sa ca nime se nu pretinda de la ea „ce-va ce ar' potè periclitã principiile fundamentale ale constitutiunei sale;“ atunci d'in principiulu de reciprocitate cu totu dreptulu a potutu cere Hodosiu adausulu ca: „neci Ungari'a sê nu pretinda nemicu ce ar' potè periclitã îndependinți'a Transilvaniei.“

Eca pe scurtu amendamentulu motivatu a lui Hodosiu. Este aici ce-va nelegalitate, este aici ce-va neconvenientu, este aici ce-va nedreptu?

De unde dar', si aci trecemu la alta parte a artícululu nostru, atãte invective asupra lui Hodosiu in diurnalele magiare; magiare unele numai in spiritulu, magiare altele si in litere. De unde invectivele in aceste diurnale, cari nu si-a luat neci macar' ostenéla a reproduce cuventarea lui Hodosiu. O procedura fórtu suspiciósa, ba partiale si egoistice acést'a d'in partea diurnaleloru magiare. Ele nu publica cuventarea lui Hodosiu dar' publica cuventarile celoru ce au vorbitu in contr'a lui. Ce insemnéza ast'a alta, de câtu a seduce opiniunea publica?

„Politikai Hetilap“ in numerulu 9. d'in 26. febr. a. c. dice cã Iosifu Hodosiu cu o îndresnéla degenerata (elfajult — nu cum-va insemnéza acestu cuventu si: inlemnitu) a dechiaratu legile d'in 1848. de nevalide. Sê ne ierte domnulu amicu (!?) alu nationalitatiloru de la Politikai Hetilap, dar' Hodosiu a facutu distinctiune între legile Ungariei si cele ale Transilvaniei de la 1848., si a disu cã nici legea uniunei d'in Ungari'a nu pôte sê aiba valóre in Transilvania, si de asemene neci legea uniunei d'in Transilvania nu pôte avè valóre in Ungari'a; éra in specie a vorbitu numai despre defeptele legali ale legi de uniune d'in Transilvani'a; si in acést'a, nime nu l'a potutu si nici nu lu pôte refrange. Aci nu e îndresnéla degenerata, ci este tar'a de caracteru de a spune adeverulu in fatia la tóta tier'a.

Ci unu corespundinte in „Wand.“ acestu diurnalu nemtiescu insuflatu de spiritulu magiaru, in numerulu 61. d'in 4. l. c. e si mai malitiosu de câtu toti ceia-lalfi unulu câte unulu si toti impreuna.

Acestu corespundinte serie d'in Pest'a sub firm'a p. p., si vorbindu despre propunerea Dlui Deák in privinti'a proportiunei numerice a membriloru comisiiunei pentru afacerile comuni, àdeca

câți membri s'au fia d'in ast'a s'eu ceea partida, d'in ast'a s'eu ceea natiune, dice ca, se voru alege 2. de falca romana — corespundintele se feresc ca de focu a dice de „natiunea romana;“ apoi afirma ca: D. Deák a provocatu (aufgefordert, p'ote a vrutu s'e dica domnulu corespundinte ca: a pofitu, noi celu putinu ac'l nu cunoschemu provocare) pe romani ca s'e desemne ei d'ntre ei pe acei-a pe cari ar' vr'e s'e fia ales in comisune; dar' Dlu Deák, dice corespundintele mai incolo, candu a facutu ac'esta provocare a presupusu acumu inainte ca romanii in o comisune de asi'e mare momentositate, voru desemna pe acei-a d'in ei, pe cari i-ar' fi placutu corespundintelui, si pe acei-a pe cari corespundintele dupa priceperea sa i-tiene de cei mai demni atatu dupa capacitate, catu si dupa trecutulu lor publicist'eu de a corespunde unei astfelu de distintuni.

Intr'adeveru nime n'a potutu face unu complimentu mai ind'scretu Dlu Deák, de catu acelu corespundinte. Cumu? D. Deák, candu a pofitu pe romani in int'iesulu disu mai susu, elu atunci a avutu si reserve? Acestu barbatu alu libertatiei, se j'oce si pe sic volo? Ast'a n'amu cutedia a o supune; si nici nu credemu ca corespundintele s'e aiba ac'l dreptu; atat'a scimu ca chiar' Dlu Deák a disu ca pe langa tota nisuint'a sa de a reesi s'e se al'ega in comisune si desemnati romaniloru, totu-si nu i-a potutu succede. Si desemnati romaniloru, pe cari D. Deák i sciea, erau chiar' Hodosiu si Babesiu, contra carora si-versa veninulu corespundintelu nostru, care dice in simtiulu seu malitiosu ca: „aceea totu-si nu se potea presupune, ca intre desemnati s'e fia — si votulu unanimu a majoritatiei s'e se recomende — unulu ca ac'la, care prin cuventarea sa provocatoria a vatematu integritatea si legile tier'ei, a vatematu majoritatea casei si patri'a.“ Protestamu Dle corespundinte in contra astoru expresiuni insolente, si ar'dite. Noi nu scimu neci-unu deputatu romanu, care s'e fia vatematu patri'a; scimu d'in contra, ca ei suntu patrioti mai buni de catu multi d'in cast'a dumitale.

Era majoritatea casei, nu scimu s'e te fi luatu pe DTA de avocatulu seu, majoritatea casei, o credemu cu multu mai loiala, de catu se nu scie respecta diversitatea opiniiloru. Nu domnule, deputatii romani, nici-odata nu voru degenera a vatemati patri'a; si cu atatu mai pucinu va fi ac'esta Hodosiu, carui, dupa cumu lu cunoschemu nu numai de acumu ci d'in totu trecutulu seu, idolulu celu mai santu i este patri'a. Eca domnule corespundinte chiar' Dlu Nyáry Pál este care si d'insulu a doritu ca Hodosiu s'e fia ales in comisunea pentru afacerile comuni, si D. Deák inca l'a voitu. Ce dici la ast'a? mai cutezi a sustiene ca Hodosiu neci-odata nu va ave majoritatea voturiloru in casa? precumu afirmi la finea corespundintei DTle. Ei! dar' DTA in arroganti'a DTle, te faci arbitru majoritatiei casei. Ci asi'e este, neci-odata nu va ave majoritatea voturiloru d'in casa pentru ca neci d'insulu, dupa catu scimu, nu o cere, pana atunci pana candu majoritatea casei va remane identica cu egeoni'a de suprematia magiara.

Te provoci la Vladu, care a disu ca „inteligenti'a romana e forte mica;“ neci nu e asi'e de numerosa ca a vostra de buna sema — dar' si voi numai „nos numero sumus.“ Apoi se ne ierti, dar' nu l'ai int'iesu s'eu n'ai vrutu a-lu intielege pe Vladu; pentru ca Vladu a disu ca „e nespuse de micu numerulu aceloru inteligenti romani, cari ar' vr'e uniunea Ardelului cu tier'a Unguresca.“ Ei! dar' asta nu-ti place — asi'e dar' Dle corespundinte?

Dice mai incolo corespundintele ca deputatii de romanu pentru aceea n'au desemnatu pe Gozdsu si pe Fauru pentru comisunea afaceriloru comuni, pentru ca acesti-a nu voru a se face instruminte orbe la unu Babesiu. Noi asi'e amu vre se scimu, ca Gozdsu si Fauru nu su instruminte ci omeni cu minte si voia libera, si credemu ca nu voru fi avendu lipsa a se face instruminte nimenui, neci macar' celor-a la cari ar' vrea corespundintele. Era Babesiu, elu n'are lipsa de omeni ce sar' face instruminte; instrumintele lui suntu capacitata ce o are, si anim'a lui de romanu.

Ci corespundintele in furi'a lui veninosa era vine la Hodosiu si dice ca in tota intemplantarea e o nebunia pentru deputatii, o batjocura de discretiunea lui D. Deák, ca intre desemnati a pusu si pe Hodosiu, pe acelu deputatu fara respectu, care in faci'a dietei ce s'a adunatu pe bas'a legiloru d'in 1848, cu unu cinismu ce face necasu, a cutediatu a nega va-

liditatele legei de uniune, lege ce insu-si monarcu o a recunoscutu.“ In catu pentru legea uniunii, amu respunsu mai insusu la „Politikai Hetilap“ Fia acele dise si ac'l. Dar' ce alte idei inalcite ac'l la D. corespundinte! Nebunia pentru deputatii, ca au alesu liberu si dupa conscientia desemnande pe Hodosiu! —; si batjocura de discretiunea Dlu Deák, ca ac'esta a pofitu pe romani se desemnu pe cei cari voru se fia ales in comisunea pentru afacerile comuni! Eca nebunia si batjocura corespundintelui. Intr'adeveru ca nebunia si batjocura mai adaptata nu si-a potuta da nime, decumu ti-ai datu insu-ti dta dtale, domnule corespundinte; si omulu nu scie se te compatimesca ori se rida de dta; si apoi ce se compatimesca, si ce se rida in dta? Prepucinu simtiu de nu lipsa totale de cultura, seu gемеle unei tremante? Fia ori ce, dar' in dta se vede ca nu predomnesce acelu simtiu, ce dta lu numesci amorulu patriei peste simtiulu de propri'a nationalitate; si asi'e in astfelu de giurstari, ti poti inchipu, ca ori catu ar' fi de mare aplecarea romaniloru de a se impacã cu majoritatea casei in caus'a nationalitatiloru, noi totu-si nu vomu vota neci odata pentru art'iculu dtale.

Ac'i se gata art'iculu corespundintelui, ac'l lu finimu si noi. F. J.

Buteni (com. Aradu) 6. martiu, 1866.

On. Redactiune! In Nr. 10. alu „Conc.“ avui onorea a ceti unu art'iculu, in care aflai unu lucru forte putinu de creditu, in caus'a denumirii seu mai bine disu cu cuvintele art'iculu „introducerea de inventiariu in comun'a Holdmezes pre unu locuitoriu de acolo cu numele Jacobu Serbu;“ nu pociu trece cu tacerea acestu art'iculu, ca s'e nu respundu la elu, cu atatu mai vertosu a declara asertiunea cestiunata de neadeverata, cu catu Dsa scrietoriulu art'iculu indrasnesce, si deregatori'a cercuala a Josasielului a o atinge cu aceste cuvinte dupa ce facu naintea publiculu personalitatea si calificati'a introdusulu inventiariu Jacobu Serbu intr'unu modu dejositoriu cunoscutu, atinge ca intru denumirea si intruducerea afinsulu inventiariu, si judele cercualu s'aru fi in voitu.

Intrebu pe scrietoriulu art'iculu, ca ore judele cercualu are incargere la denumirile inventiariiloru populari? intrebat'au candu va directoriulu districtualu pre vre-unu recurentu ca judele cercualu in voiesce-se intru intruducerea cutarui-a inventiariu au ba? dupa a mea parere si dupa in sa-si sciinti'a mea sciu ca nici candu, nici la o denumire, nici la o intruducere judele cercualu n'au fostu intrebatu pentru in voire seu ne-nvoire, ci totdeauna a inspectiunea scolaru au pasitu dupa placulu seu pe cum si in casulu acestu-a fiindu denumitu de inventiariu popularu Jacobu Serbu prin directoriulu districtualu D. Moise Gergariu s'au adusu decretulu seu la judele cercualu, carele dupa indat'inare l'au luatu spre sciinti'a si l'au vidimatu; inse apacizarea in voirii nici au declarat' o nici in scrisu numitulu Jacobu Serbu nu i-a dat' o, cu atatu mai putinu fiindu ca nici provocatu n'au fostu spre ace'a nici intrebatu, si indesiertu si-aru fi si datu apacizarea in voirii sale fiindu eschisu de la asi'e afaceri.

Disei in respunsulu acestu-a ca amu aflatu unu lucru putinu de creditu in afinsulu art'iculu, pe langa adusele inainte ca nu e adeveratu ca judele cercualu si-aru fi datu apacizarea denumirii seu pote fi substituirii numitulu inventiariu.

Negu de odata si aceea ca Jacobu Serbu ar' fi asi'e unu individuu pre cumu e descriu in afinsulu, art'iculu ca n'aru ave asi'e felu de insusiri, ca s'e nu pota densulu statiunea inventiarior'ca d'in Holdmezes pana la unu tempu ce se va deschide concursu pe afins'a statiune a supeni, fiindu ca numitulu intraltu rondu au mai fostu inventiariu totu in acea comuna unu tempu mai indelungatu, prin care s'au doveditu, ca are insusirile temporale de a pote fi substitutu, inca pote ave dora si mai aplicabile insusiri de catu acelu a in acaru interesu s'au scriu art'iculu, fiindu ca scrietoriulu art'iculu atacatu, nici cu giurstarile d'in comun'a Holdmezes nu e cunoscutu, nu scie aceea, ca in comun'a Holdmezes nu este casa de scola, nici se pote pe bani gat'a casciga, dara nici cu arenda capeta, fiindu ca fostulu inventiariu Teodoru Comanu inca numai d'in favoritatea si legatur'a cator'icii sale au potutu casciga o odaie unde si au tinutu si locuint'a si scola, si pe cum scrietoriulu art'iculu dice ca Jacobu Serbu e unu avutu economu prin urmare dara are si casa unde pote tine pe langa locuint'a sa, deschilnita odaie pentru scola inventiarior'ca si usoru debue s'e credu ca dora Dlu Directoru Districtualu d'in acelu indemnul aru fi temporalu constituatu, (?! Cor.) pana se va deschide concursu asi'e dara Dsa art'iculistulu aru fi debuita antau se cunosca giurstarile locale, — mai de parte s'e se fie in-

vinu despre aceea, ca judele cercualu ore are incurgere in denumirile seu in substituirea unuia inventiariu popularu au ba? si atuncia se prinda pen'a si s'e scrie art'iculu, dar' nu lucruri neadeverate, s'e le dee publiculu, si s'e dica, ca si judele cercualu s'au in voitu dupa dica de comunu „ca cu bot'a in balta s'e inprosee in tote laturile.“

Buteni, 6. martiu 1866.

Georgiu Stoicoviciu
jude cercualu.

Protocolulu

siedintiei a trei-a tienuta in 14. februaru 1866.

Presiedinte Antoniu Mocioni.
Notariu Aureliu Maniu,
Membri: Demetriu Joanesu, Sfgismundu Popoviciu, Florianu Varga, Georgiu Mocioni, Georgiu Ivacicoviciu ablegatulu cerculu Ciacovei d'in comitatulu Timisiului, Alesandru Mocioni, Sfgismundu Borlea, Iosifu Hodosiu ablegatulu cerculu Bradu d'in comitatulu Zaranului, Aloisfu Vladu, Ioane Fauru, Vicentiu Babesiu, Georgiu Ioanovicu, Emanuilu Gozdsu, Gerardu Véghsó, Sfgismundu Popu, Petru Mihályi.

XVI. Protocolele siedintieloru d'in 27. si 30. jan. a. c. cetindu-se:

S'au autentecat.

XVII. Aloisfu Vladu cu privire ca protocolele siedintieloru au a indeplini in catu va diariulu, prin urmare trebue mai pre largu compuse, si ca de acum inainte in sotiarea va trebui mai desu s'e tiena siedintie desbatendu cele mai momentosu si vitali cestiuni a-le nostre, afla ca unu notariu ar' fi prea insarcinat, deci propune ca in sotiarea se poftesca pre comembrulu Iosifu Hodosiu ca si d'insulu s'e indeplinesca afacerile scri-suali a in sotiarei.

Fauru aprobandu ac'esta propunere dorese ca in viitorime protocolulu s'e se autentecie in cea mai de aproape siedintia.

Ambe aceste propuneri s'au acceptatu si dupa-co comembrulu Hodosiu s'a dechiaratu a se supune dorintiei comune s'a decisu cu unanimitate:

Aflandu-se de lipsa, cu privire la inultirea afaceriloru scri-suali a-le in sotiarei, inca unu notariu, s'a pofitu de ac'esta cu votu comunu comembrulu Iosifu Hodosiu, carele cu notariulu de pana ac'i va impartu ducerea protocoletoru inse asi'e ca intru-o siedintia numai unulu se duca protocolulu, avendu ac'la in cea mai de aproape siedintia a-se autenteca.

XVIII. Presiedintele propune, ca fiindu proiectulu de adresa cunoscutu mai de o septomana, si presupunendu-se ca ac'la s'a studiatu d'in destulu de catra membrii in sotiarei, poftesce in sotiarea se se pronuncia cumea afla-lu ore indestulitoriu, seu dorese a face vre-o modificare in t'rensulu?

Ioanovicu observedia, ca fiindu cestiunile dreptulu publicu de dupa decisiunile de pana ac'i si asi'e eschise d'in sfer'a desbateriloru in sotiarei, aici pote fi vorba numai despre pasagiulu ce tratedia cestiunea nationalitatiloru, cu privire la ac'esta inse insemna, ca pasagiulu respectivu elu singuru l'a propusu in comisunea de adresa d'in acelu motiva, fiindu-ca presiedintele si comembrulu Babesiu aflandu-se odini-ora la Deák l'au staveritu si formulatu asi'e dupa cum s'a si primitu in proiectu; deci chgeta ca acum fara de a dovedi inconsciinta nu se mai pote stramuta.

Babesiu recunosce cumea cercetandu elu cu presiedintele pre Deák, si ac'esta comunicandu-le adausulu ce l'a facutu in proiectulu de adresa cu privire la cestiunea nationalitatiloru in urmare dorintiei impresede catra deputatiunea in sotiarei, elu a pretinsu ca s'e se induca si principiulu egalei indreptatiri ca bas'a deslegarei cestiunei nationalitatiloru, l'a observarea lui Deák inse, singuru a formulatu punctulu ultimulu a alineei 95. d'in proiectulu de adresa unde se enuncia, cumca diet'a va observã la deslegarea cestiunei nationalitatiloru principiile dreptatirii si fratietatirii observandu ca ac'esta ar' fi minimulu ce s'ar' recere ca adausu, cu ocaziunea ac'esta a fostu si comembrulu Ioanovicu de fatia.

Maniu si-esprime parerea de reu ca ac'esta s'a intemplantu fara atragerea lui de-si d'insulu asemenea a fostu emisiu de catra conferintiã in ac'esta cauza, si dorese ca in viitorime decisiunile s'e se observede cu strictetia.

Babesiu observedia la ac'esta, ca d'insulu n'a fostu ca membrulu deputatiunei, ci numai private a cercetatu pre Deák, candu apoi comunicandu-i-se pasagiulu d'in adresa, elu si-a esprimitu in privinti'a acelui-a numai opiniunea sa privata, si prin ace'a nu se simte nici elu, cu atatu mai putinu se pote simti conferinti'a deobligata, si elu e gat'a ori candu a merge si mai de parte.

Hodosiu intr'o cuventare si-desfasiura mai pre largu opiniunea sa fatia cu proiectulu de adresa, si doresce ca acel'a sê se iee mai nainte in generalitate la desbãtãre cu privire la principiile desfasiurate in acel'a, cã-ci dupa parerea lui proiectulu in esentia nu diferesce intru nemica de adres'a d'in 1861, — doresce dara, ca mai nainte asup'r'a principiiloru sê se face desbãtãrea, apoi in specie sê se cerceteze, cã ôre in câtu se sustiene prin proiectu autonomi'a tierelor de sub coron'a S. Stefanu, si fatia cu Transilvani'a ar dori ca cestiunea uniunei sê nu se tracteze de proiectu ca facta implinita, ci pre temeulu si cu respectarea Diplomei Leopoldine, si a sanctiunei pragmatice a Transilvaniei, prin cari s'a sustienutu pentru Transilvania o autonomia deplina in legelatiune si administratiune; totu asiè doresce ca sê se cerceteze cu de amenuntulu cumca ôre prin proiectu indetuleza-se pretensiunile dîferiteloru natiunitãti sêu nu? D'in aceste puncte de vedere ar dori sê se desbata si decida despre computarea ablegatorilor romani cu ocasiunea desbãterilor dietali a proiectului, pronunciundu-se conferinti'a cã ôre se participedie la desbãtãrea generale si speciale sêu nu, si in casu afirmativu, sê se decida, in ce dîreptiune si prin cari amendamente?

Gosdu afla de lipsa, ca la desbãtãrea generale asup'r'a principiiloru proiectului fie carele se participedie dupa convingerile sale politice, ér' ce se tiene de pasagiulu cestiunei natiunitãtiloru doresce ca sê se cercetedie, cã ôre potemu fi noi cu acel'a multiuniti sêu nu, si ce modificare aflãmu de lipsa a face? in care casu apoi voesce ca amendamentulu aci in conferinti'a sê se formuliedie, determinandu-se si modulu procedurii intru propunerea si aperarea aceluia.

In privinti'a cestiunei ardeleni doresce sê se sustiena autonomi'a tieriei, dar' cùgeta cã vre-unu amendamentu in dîreptiunea acêsta ar fi la loculu sêu numai dupa sosirea ablegatorilor ardeleni, candu acêst'a cestiune se va desbate.

Babesiu e asêmena de parere cã cestiunile politice nu potu compune objectu de desbãtãre in conferinti'a nôstra, deci afla de lipsa numai cu privire la pasiurile si amendamentele intreprinse de cãtra ablegatii romani in diet'a d'in 1861 a discute cestiunea, si a nume cã ôre dacã acum nu s'aru repeti acele, nu s'aru potè cum-va d'in tacerea nôstra deduce cã amu recesu de la acele, desi nici adres'a de acum nu coresponde deplinu acelora? Nu voesce sê se face greutãti sêu se-le inmultiesca acele cu ocasiunea desbãteriloru, cã-ci cùgeta in câtu atãtu a fi angagiatu pentru pasagiulu primitu si ar' dori ca discordia se nu se face, dar' in totu casulu afla de lipsa a-se amintí ce-va despre amendamentele d'in 1861, si in privinti'a acêst'a propune: ca sê se insarcinedie unulu d'intre noi, carele cu ocasiunea desbãterii proiectului de adresa, intr' unu momentu potrivit, se dechiare in numele nostru, cumca prin pasagiulu d'in proiectu, ce tratedia cestiunea natiunitãtiloru noi ne vedemu, amendamentele nôstre d'in 1861. spriginite si inaintate, si de-ocamdata ne odihnim intru atãt'a, nevoindu a lungi si inmultí greutãtile cu cari are diet'a a-se luptã, — deci nu le mai repetim acele, si nu facemu neci unu amendamentu nou, cã-ci sperãmu cã prin lege diet'a ni va refuí detorintiele.

Vladu atinge, cã d'insulu la ocasiunea tramiterii deputatiunii nôstre la Deák a pretinsu sê se descõpere lui Deák superarea romaniloru pentru cuventulu de tronu nu amintesce de feliu caus'a natiunitãtiloru, precandu acê'a in rescriptele d'in 1861 cu tota seriozitate a fostu cuprinsa, si desi nu aprobedia cã deputatiunea insotirii a formulatu pasagiulu amintitu, fiindu-cã ar' fi doritu ca acel'a in conferinti'a sê se formuliedie, si desi acel'a nu contine, acê'a, ce ar' fi doritu sê contina, totu-si aflandu-lu d'in destulu de elasticu, in câtu potemu d'in acel'a a-ne face deduceri indetultore, si cu privire cã reportulu despre acêsta, conferinti'a l'a primitu, afla inconsecinte ori ce modificare, si nu doresce se repetim amendamentele d'in 1861. sêu sê facemu noi, ci primesce in privinti'a acêsta, propunerea lui Babesiu. Pasagiulu tratatoriu de Ardelu nu lu-indentulesce desi doresce uniunea, inse nici decãtu contopirea, si nu e in contra unui amendamentu pentru uniune prin care s'aru sustienè autonomi'a Ardêlului si s'ar' respinge ori ce intentiune de contopire.

Babesiu raspunde cã dorintiei de care amintesce Vladu sa satisfacutu atãtu lui Deák câtu si prin alte locuri competinti. (cari? R.)

Fauru imparte objetulu de discutune in 4. pãrti, si dice: partea antãia se referedia la desbãtãrea d'in punctu de vedere a politice, aci inse dupa cumu s'a disu si de altii, fie carele are libertate deplina a participã la desbãtãri dupa convingerea sa politica, sêu a-se abtienè cu totulu de la acele, a dou'a parte se referesce la amendamentele d'in 1861. in privinti'a acêsta desi afla cã prin nerepetirea acelor'a fãra o declaratiune espresa, nu sê pôte deduce cã amu fi renunciatu la acele, totu-si nu e in contr'a propunerei lui Babesiu, numai doresce ca in câtu s'ar' primi acê'a, declararea sê se formuliedie precisu, contienendu acê'a, cumca de ôre-ce pasagiulu de acum nu e in contra-

rietatoriu punctulu de plecãre cuprinsu de noi in an. 1861. noi ne dechiarãm indetultu cu acê'a; — a trei'a parte se referesce la pasagiulu tratatoriu de cestiunea natiunitãtiloru, aci desi afla de bine sê se pretindã principiulu egalei indreptãtiri intru deslegarea cestiunei natiunitãtiloru, totu-si cùgeta cã dupa cele intemplate, mai cu sêma dupa-cene-amu inoitu odata intru formularea aceluia asiè dupa cum s'a primitu ar' fi neconsecintia ori ce modificare, dar' totu-odata crede, cã acelu pasagiulu nici nu contine unu ce prejudecatoriu pretensiuniloru nôstre; — a patri'a parte tratedia cestiunea Transilvaniei; in privinti'a acêst'a afla, cã tratãrea acelei-a nu are locu la desbãtãrea generale, amendamentu a-se face la desbãtãrea speciale nu afla d'in destulu motivu, cã-ci pasagiulu respectiv sustiene cestiunea prefigerei referintieloru Transilvaniei cu Ungari'a de deschisa, si crede cã acêst'a si-va avè mai potrivit locu atunci, candu va veni prefigerea referintieloru acestora la desbãtãre, candu apoi totu-odata voru fi si ardelenii presinti si ne voru informã mai bine despre intentiunile si dorintiele lor, — doresce dara a-se lasã ardeleniloru initiãtiv'a.

(Va urmã.)

NOUTATI ESTERNE.

FRANCIA. In siedinti'a d'in 3. Mart. continuandu-se desbãtãrea asup'r'a adresei, formularea mai noua a modificãrei referitorie la Germani'a, asiè precum s'a asternutu camereii de comisfune, nu s'a aflu de totu buna, totu-si camer'a o-a primitu dupa unele observatiuni a le lui Rouher, prin cari i-s'a maritu insemnetatea. Contrarii a voitù sê se primesca modificatiunea urmatãria: „Fatia cu evineminetele, cari agiteza Germani'a, ne vomu tienè fericitu, dacã vomu vedè, cã guvernulu remane pe langa politice'a detiermurita in telegramele sale.“

Iul. Favre partinindu modificãrea acêst'a dise: camer'a e petrunsa de acê'a-si sentientu, care se pote totu-si espriime in multe forme. Modificatiunea proiectata de elu si partitsanii sei areta indetultire si pentru acele, ce a facutu guvernulu pana aci, si cuprinde totu o data dorirea, cã si in viitoriu se remana pe terenulu, care l'a ocupatu. Acêst'a se vede chiaru d'in modificatiune, pana candu proiectulu comisfunei e obscuru. Cuventulu „neutralitate“ debileteza politice'a inauguratu in telegramulu lui Dronyn de Lhuys (protestarea in contra tractatului d'in Gastein).

Rouher si-rêdica cuventulu voindu a espune parerile guvernului a supra a loru trei modificatiuni. Guvernulu si-a dechiaratu in telegramulu sêu d'in 29. aug. parerea despre dîvisiunea ducatelor si tractatulu d'in Gastein. Telegrammele acelor doue guvernate s'au finitu in consuntantia. — Aceste doue poteri germane au datu mai tardu o declaratiune lamuritoria si au recunoscutu de provisoriu tractatulu d'in Gastein.

In urm'a declaratiuniloru acestoru-a trebue sê ne pûnemu in asteptare, si liberi de tote obligatiunile, ca domni peste faptele nostre, sê fimu cu atentiune la evineminte. Cuventulu de tronu inca se espriime in acestu modu. Comisfunea a asternutu o formulare, guvernulu o primesce; in contra acesteia a se recumenda modificãrea lui Iul. Favre; inse acêst'a nu contine acele-si pareri, acele-si idee. Formulãrea comisfunei recunosce, cã neutralitatea — dar' nu indîferinti'a politice — urmata de guvernulu in trecutu, a fostu o politicea intielepta si corespundietoria intereselor Franciei; in câtu pentru venitoriu, care ar' potè fi gloriosu prin evinemintele ce voru urmã, — recumenda politice'a atentiunei. Acêstu-a e unu respunsu chiaru la cuventulu de tronu. D'in contra modificãrea se vede a pune de totu la o parte cuventulu de tronu, si pe langa aprobarea fãra de nici unu intielestu a telegramelor, respinge aprobarea, care e de a se enuncciã asup'r'a politicei guvernului; Guvernulu si-va retienè politice'a pronuncciata in telegramele sale, inse camer'a are de a respunde lu cuventulu de tronu. Formulãrea comisfunei corespunde de totu scopulu acestui-a, si guvernulu o primesce in tota estînderea.

Iul. Favre: Cumcã avemu doue formulãri, vine d'acolu, cã ideele nu-su idetifice. E bine fãra indoiela, dacã se pronuncciã totu insulu. Guvernulu si-a ceteratu a le sale noi inca voimu a ne spune parerile. Telegramulu, in care ministrulu de esterne incunoscutieza opiniunea guvernului, espriime fãra indoiela vointi'a domnitorului. A ne provocã daru la telegramulu acelu-a, insemneza a ne provocã la vointi'a domnitorului. Nu e indoiela cã

esiste dîferintiã intre telegramulu acêstu-a si intre cuventulu de tronu, si inca unu atare, casì între acele doue politice, d'intre cari un'a aproba neutralitatea, cêea-l-alta intaresce dreptulu; Modificãrea partinesce pre est' d'in urma, si respinge obscuritatea celei-a. Guvernulu a cunoscutu d'in inceputu interimalitatea tractatului d'in Gastein. A fostu destulu a aruncã o clipita peste articlulu sêu d'antãiu, spre a se potè convinge deplinu. N'a potutu dar' nimicu stramutã parerea d'antãiu a guvernului, de nu unele motive secrete, cari ministrulu voiesce a le tacè. Telegramulu ministrului de esterne a datu espresfune unei politice mai demne de Franci'a decãtu cuventulu de tronu. Pentru acê'a compunetorii modificatiunei lu aproba mai multu pre acelu-a.

Ollivier dice cã tract. de Gastein are unu carãteru de totu interimalu, ce apare destulu atãtu d'in negotiatiunile suspinse ale acestoru doue poteri germane, cãtu si d'in certele ce provinu între ele d'in dî in dî. Dîferinti'a între aceste doue formulãri mai multu e de stilu: dar' in intielestu strinsu este o consuntantia deplina între aceste doue puncte: Ce se atinge de trecutu, nimeni nu aproba politice'a urmata de guvernulu; in câtu pentru venitoriu, se face provocare, cã trebue sê ne tienemu de principiile cari si le-a propusu guvernulu sîesî. Dar' ministrulu face cunoscutu, cã guvernulu va remanè fidelu pre langa acele. Aici e intrebare numai de concepere, si vorbitoriu se dechiara pe langa testulu comisfunei. E de lipsa ca camer'a sê se espriime câtu mai chiaru fatia cu Germani'a. Francia trebue sê enuncciã, cã se va tienè strinsu de declaratiunile espriimate in telegramele sale, si neci midilocitu, neci nemidi-locitu nu va spriginî pretensiunile si sperantiile lui Bismarck.

Thiers primesce lamuririle lui Olivier, si dacã guvernulu le va esplicã asiè, va votã pentru testulu comisfunei,

Rouher dice cã guvernulu si-va sustienè in venitoriu libertate deplina in lucrare fatia cu tote staturile. Franci'a nu cauta atãtu de indîferinte la lucrurile ce se intempla in lume, ca sê nu fia cu atentiune cuvenita la cele d'in Germani'a, si sê nu pondereze insemnetatea lor. Esplicatiunile lui Ollivier su-ale sale proprie, guvernulu si-esplica totu de un'a elu insu-si cinosur'a, ce si-a detiermuritu, si vorbitoriu crede, cã s'a espriimatu destulu de chiaru.

Ollivier remane cu totulu pe langa dechiaratiunea acêst'a.

Modificãrile cele doue s'au respinsu si articlulu referitoriu la Germani'a a remasu cu 238 de voturi contra 14. nestramutatu.

Proprietariu si editõriu: Sigismundu Popu.

Redactoru respundietoriu: Alesãndru Romanu.

5—1866.

Concursu.

Prin acêst'a se deschide Concursu pa 4. septmãni de la antãia publicare in foile acêste:

1. Pe statiunea invetiatorea de class'a I. d'in Secusîjiu indiestrata cu emolumentele anuale de: 105 fl. v. a., 40 chible de grãu, 50 punti de sare, 50 punti de clisa, 12 $\frac{1}{2}$ punti de lumini, 2 stãngeni de lemne, 6 stãngeni de paie si cortelu liberu;

2. Pe statiunea invetiatorea d'in Pabda indiestrata cu anuali 80 fl. v. a. 2 $\frac{2}{3}$ jugere de aratura $\frac{1}{4}$ jugeru de gradina, 40 chible de grãu, 33 $\frac{1}{3}$ punti de sare, 66 $\frac{2}{3}$ punti de clisa, 8 punti de lumini, 1 $\frac{1}{4}$ stãngenu de lemne 5 $\frac{1}{3}$ stãngeni de paie, si cortelu liberu;

pana candu doritorii de a cuprinde vre unulu d'in acêste posturi sunt avisati recurserile sale bine intocmite, si adresate cãtra venerabilulu consistoriu Aradanu in coce a le strapune.

Timisior'a 21. fauru 1866.

(2—3)

Meletie Dreghici m. p.
Protopresv. Timisiori.

Nr. 57.

4—1866.

Publicare de concursu.

Pentru vacant'a statiune invetiatorea d'in Holt-Mediesiu. protopresbiteratul B. Inêulu, cu care sunt impleunate urmatoriele emolumente: 105 fl. v. a. 10 cubuli de bucate 8. Stangini de lemne.

Voitorii de a ocupã acêsta statiune, sunt indreptati recoursele sale trebuniosu instruate si adresate cãtra venerab. consistoriu diecesanu d'in Aradu; pana in 31 martiu a. c. s. v. ale transpune la subscrisulu in Nadalbesci.

Nadalbesci in 25. januaru 1866.

(2—3)

Moise Ghergariu, m. pr.
vic. protop. Inspect. scol.